

Aarhus byråds journalsager (J. Nr. 367-1913)

Originalt emne

Vandforsyning

Vandledning, Vandhaner, Vandopstandere, Vandafgift

Uddrag fra byrådsmødet den 6. november 1913 - side 19

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 367-1913)

Andragende fra Enkefru T. Klein, Guldsmedgade 32, om Nedsættelse af Vandafgift paa Grund af et utæt Vandrør.

Mikael Johansen oplyste, at det skete flere Gange om Aaret, at man havde lignende Sager som den foreliggende. Udvalget havde sædvanlig afgjort dem, men kom nu til Byraadet for at faa fastslaaet et Princip at gaa efter. I eet Tilfælde havde Udvalget eftergivet Afgiften, i et andet havde det forlangt det halve Beløb. Nu var Udvalget imidlertid enedes om at mene, at det vilde være rigtigst i saadanne Tilfælde at tage Produktionsprisen, d. v. s. 2/3 af Vandafgiften, vel at mærke, naar Rørsprængningen ikke var foranlediget ved Forbrugernes egen Skyld. Udvalget ønskede altsaa at vide, om denne Regel ikke maatte anses for praktisk. I det foreliggende Tilfælde vilde Vandafgiften for Juli Kvartal efter denne Regel være at nedsætte til 46 Kr. 24 Øre.

P. Petersen mente, at Afgiften kunde sættes i Forhold til Afgiften for tidligere Kvartaler, naar det kunde paavises, at Ejeren var uden Skyld i Rørsprængningen.

Jakob Jensen fraraadede at følge Hr. P. Petersen. Det var Husejerens Rør, der var gaaet i Stykker, og ikke Kommunens. Taleren skulde ikke modsætte sig Indstillingen, skønt han syntes, at der intet Afslag burde gives i Afgiften

Mikael Johansen fandt den af Udvalget foreslaaede Regel rimelig og human, fordi Vandspildet skyldtes Utæthed i Ejerens egne Rør.

Mousten var for saa vidt enig med Udvalget, men syntes, at Vandafgiften i saadanne Tilfælde burde stige med mindst 100 %, idet der sikkert vilde komme mange saadanne Sager, hvis der kun blev taget Produktionsprisen. Taleren ønskede at henlede Udvalgets Opmærksomhed paa, at der fandt stort Vandspild Sted ved Opførelsen af Nybygninger. Der blev ved Nybygninger taget 10 til 20 Kr. i Afgift for Vand, men der var sikkert intet i Vejen for at opstille en Vandmaaler, saaledes at Vandspildet kunde undgaas.

Lehmann gjorde opmærksom paa, at Vandafgiften i dette Tilfælde var over 100 % større end sædvanlig. Naar Udvalget havde kunnet enes om Indstillingen, var det, fordi Bruddet var konstateret saa nær ved en Kloak, at Utætheden næppe havde kunnet høres.

Magnus Nielsen kunde slutte sig til Hr. Moustens Mening angaaende Vandafgiften ved Opførelsen af Nybygninger. I det foreliggende Tilfælde havde man et godt Bevis paa Nytten af Vandure, idet disse straks viste, naar en Ledning var i Jorden. Taleren fandt Udvalgets Indstilling korrekt, men maatte dog gøre opmærksom paa, at Grundejerne ogsaa blev straffet med Udgiften til Opgravningen.

Mikael Johansen var glad ved, at Hr. Mousten havde fremdraget Forholdet ved Nybygninger. Udvalget vilde sikkert gerne indføre Ure ved Opførelsen af Nybygninger. I Fjor var forøvrigt et Par Bygherrer blevet mulkeret for Vandspild. Hvis ingen talte imod Urenes Indførelse ved Nybygninger, vilde Udvalget gaa ud fra, at det kunde opstille Ure i Stedet for at opkræve den sædvanlige Afgift.

Christensen troede dog, man noget nøjere skulde overveje, om der burde opstilles Ure ved Nybygninger, idet der vilde medfølge Udgift baade til Urenes Opstilling og Nedtagning, foruden at Urene let kunde lide Overlast i saadanne Bygninger. Det vilde sikkert være heldigere at forhøje Afgiften.

Indstillingen vedtoges.